

Den Haag, Maandag 20 juni 2011

Excellentie,

Vandaag is het Wereldvluchtelingendag in het jaar dat het Vluchtelingenverdrag zijn 60ste verjaardag viert. Op deze dag staan we stil bij de miljoenen mensen die moesten vluchten voor oorlog en vervolging. Gelukkig zijn er nog altijd landen waar vluchtelingen een veilige haven vinden, zoals Nederland.

Vluchtelingen in Nederland weten vaak nog precies de datum waarop ze in Nederland aankwamen én de datum dat ze te horen kregen dat ze mochten blijven. Vreugde is soms samen te vatten in een datum, het moment van een tweede kans. 20 juni is een datum van alle vluchtelingen.

Wereldwijd zijn er vijftien miljoen vluchtelingen. De overgrote meerderheid van deze mensen – 90 procent – wordt in buurlanden opgevangen. Een aanzienlijk deel van hen verblijft in vluchtelingenkampen, vaak onder erbarmelijke omstandigheden en soms wel meer dan twintig jaar. In veel vluchtelingenkampen is geen schoon drinkwater, voedsel en medische hulp. Maar waar het vooral aan ontbreekt is een toekomstperspectief. Het hervestigingsprogramma waarmee Nederland vluchtelingen uit deze kampen haalt om ze een nieuw bestaan te bieden, verdient navolging door meer Europese landen. Wij spreken de hoop uit dat Nederland een drijvende kracht zal blijven om een Europees hervestigingsbeleid vorm te geven. Dat is hard nodig.

In Nederland is het aantal mensen dat om bescherming vraagt al bijna een decennium stabiel met gemiddeld vijftienduizend asiolverzoeken per jaar. Minder dan de helft krijgt asiel en mag dus blijven. Dit zijn aantallen die een land als Nederland goed aankan. Uit NIPO-onderzoek blijkt dat er in de Nederlandse samenleving voldoende draagvlak bestaat voor de bescherming van vluchtelingen.

De wil om tot een snellere asielpcedure te komen, juichen wij toe, mits de procedure zorgvuldig is. Iedereen is erbij gebaat. Een asielzoeker weet dan snel waar hij aan toe is en kan zijn leven in Nederland – óf in zijn herkomstland – spoedig vormgeven.

Vluchtelingen zijn vaak dappere en ondernemende mensen. Dus als iemand als vluchteling wordt erkend, dan moeten we als samenleving de voorwaarden scheppen waardoor diegene snel een nuttig en waardig leven in Nederland kan opbouwen. Inburgering mag geen onbereikbaar doel worden. Laten we vluchtelingen de weg wijzen in onze maatschappij en ze een gemakkelijke toegang bieden tot taalonderwijs, studie en werk. Dat is niet alleen goed voor vluchtelingen, maar op die manier profiteert ook de Nederlandse samenleving maximaal van deze nieuwe medeburgers.

Vandaag vieren we de vrijheid met erkende vluchtelingen en vragen we aandacht voor de miljoenen vluchtelingen voor wie nog geen oplossing is gevonden. Nederland heeft zich altijd hard gemaakt voor de bescherming van vluchtelingen. Laten we dat blijven doen.

Hoogachtend,

René Bruin, Head of Mission UNHCR Nederland
Joost van der Aalst, Chief of Mission IOM Nederland
Kees Bleichrodt, directeur Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF
Dorine Manson, directeur VluchtelingenWerk Nederland